

Панельна дискусія
“Історія українського
театру ляльок:
хто, крім нас?”

◆ **31 березня 2025** ◆

Львів

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
“УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР МІЖНАРОДНОЇ СПІЛКИ ДІЯЧІВ ТЕАТРУ
ЛЯЛЬОК “УНІМА-УКРАЇНА”

Панельна дискусія
“Історія українського театру ляльок: хто, крім нас?”

31 березня 2025

Львів

ЗМІСТ

1. Вступне слово.....	4
2. Спікери/ки панельної дискусії.....	7
3. Житомирський А.О.Т.Л.....	8
4. Харківський Д.А.Т.Л. ім. В.А. Афанасьєва.....	12
5. Запорізький А.О.Т.Л.....	15
6. Львівський А.О.Т.Л.	19
7. Івано-Франківський А.О.Т.Л. ім. Марійки Підгірянки.....	24
8. Хмельницький А.О.Т.Л.....	27
9. Волинський А.О.Т.Л.....	31
10. Рівненський А.О.Т.Л.	35
11. Чернівецький А.О.Т.Л.....	39
12. Закарпатський А.О.Т.Л.	43
13. Київський незалежний театр «Равлик»	47
14. Дніпровський М.Т.Л.....	50
15. Черняхівський Т.Л.....	53
16. Творче об'єднання "Театр Тетра" м. Харків.....	57
17. Подяки.....	60

ВСТУПНЕ СЛОВО

Цього року я почала курс лекцій з історії українського театру ляльок зі студентами кафедри мистецтва театру ляльок Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого демонстрацією відео уривка з лекції Оксани Забужко “Чи може бути успішною країна без CV?”. Цьому запису більше 9 років, а проблемі, яку вона озвучує і безжально, але й цілком резонно препарує, – століття. У цьому відео демонструючи дитячу мальовку з чорно-білою контурною мапою Європи, Оксана Стефанівна зауважує, що майже кожна країна заходу континенту має свою впізнавану пам’ятку: Пізанська та Ейфелева вежі, Колізей, Саграда Фамілія та ін. Однак чим далі на схід, тим очевидніше стає наступне – тут пустка, нічого немає, дивитися немає на що. Ну, хіба що ялинки та сніговичок у польських Татрах. І ці дрімучі, нецікаві ліси тягнуться до наступної впізнаваної у світі пам’ятки - собору Василя Блаженного у Москві (на півночі, на болотах, у країні 404) - тут доводиться докладати чималих усіх зусиль, щоб дотриматися вимог елементарної цензури.

Я повторюся – це не моє спостереження, не моя думка. Мене просто осяяло, що цей буквальний приклад, продемонстрований Оксаною Забужко, якнайкраще оприявнює проблему і лялькарів України. Будьмо відверті – українського лялькарства тривалий час не було на мистецькій мапі Європи. Ми були в тіні. Будьмо знову ж таки чесні – ми й досі в тіні.

Скажу в власного досвіду – декілька тижнів тому в Мюнхенському міському музеї, в його колекції театру ляльок, бачила теку, де світлини Харківського театру ляльок не лише лежать в одній купці з Образцовим, а й буквально під ним. Буквально-під-ним! Він навалився на них всім своїм визнанням світовою спільнотою лялькарів (генерацій минувщини і сучасності) та купленим за чималі радянсько-російські кошти авторитетом. При цьому я хочу нагадати, що коли був створений театр, який наразі носить його ім’я, в 1931 році, на ляльковій мапі України уже функціонувало щонайменше 6 театрів (!!!!), що жили цікавим повнокровним творчим життям, пишучі власні закони та правила цього мистецтва на його перехідному етапі, на переході з вуличних сцен на стаціонари. Лише хто ж про це знає. Твори Образцова перекладені мовами світу та проламують своїми стосами полиці провідних лялькових бібліотек та центрів в Європі та світі.

Прикрість в тому, що ми й самі про це не задумуємося, не розуміємо масштабів проблеми. Прикрість в тому, що ми свого не знаємо і не дошукуємося правди. Таких прикладів безліч.

Ось ще один з них. Як на мене, показовий. Ми, лялькарі України, звикли взоруватися на кращу літературу з класифікації театральних ляльок – Корольов (1973), Сімонович-Єфімова (1925). А хто може похвалитися знанням, що першу класифікації театральних ляльок в Україні зробив Павло Горбенко в 1924 році у своїй книзі “Революційний ляльковий театр”? Він там все доволі докладно написав – і з історичним бекграундом і навіть технічними замальовками кожної з ляльок. Він чи не першим в Європі назвав це мистецтво синтетичним та розвивав на практиці ідею вистав з різними видами ляльок (нагадаю, що Україна століттями знала або виключно вертепні різдвяні дійства або ширмові а-ля Петрушка).

Прикладів безліч. Наші колеги, та й просто пересічні глядачі закордоном гадають, що ми будемо вельми втішені почути, що вони знають щось про театр ляльок України. У 80 відсотків зі 100 (закладаюся!) ви почуєте наступне – «Петрушка». І не будемо заперечувати – так, цей ляльковий маскот був присутній на нашій сцені (особливо Наддніпрянської України, у власній українській версії), але ж хто знає бодай щось про вертепного Козака? У збірці тез доповідей “Історія кумедної фігури у театрі ляльок” (1994), виголошених під час конференції дуже поважний німецький учений Олаф Бернштengel дає дуже хороший облік всіх народних лялькових героїв Європи. Він детально описує їхню зовнішність, костюми, зброю, характер, звички, імена дружин, сценічних партнерів тощо.

І лише під країною Україна зазначено лише одне слово, скоріше абракадабра зі слів Parozez! Мабуть, емоції завадили мені одразу тверезо зорієнтуватися, що це спотворене (не навмисно, а не знанням західних колег, хоча від цього не легше) ім'я Запорожця. Але далі (на відміну від описів інших героїв) - пустка. Прямо як на тій мальовці для дітей – непролазні хащі з ялинок – все, що ви, шановні випадкові візитери української культури, тут знайдете. Дякуємо, мовляв, за ваш інтерес, але краще не шукайте, а одразу навпрямки – до “центру культури” (тобто на болота).

І ані словечка про вертеп, про значення Запорожця для української культури та історії в цілому. І що ще гірше (але чому ж тут дивуватися - постколоніальна гикавка надовго з нами), що в переліку учасників конференції фігурує ім'я Борис Голдовського, котрий спромігся написати книгу спільно зі Світланою Смілянською “Театр ляльок України. Сторінки історії” (російською мовою, звісно). Гадаю, не варто вдаватися в деталі, що про Петрушку в цьому обліку конференції написані сторінки, в той час, як

для Запорожця не спромоглися навіть на правильне написання імені. І ніхто зі “старших братів” (таких, ах, же ж знавців!) не підказав, не порадив. І саме ж руці Бориса Голдовського належить авторство багатьох текстів про український театр ляльок, через які колеги у світі нас знають, а точніше і не знають майже нічого притомного...

І ось головне питання нашої розмови сьогодні протягом цієї панельної дискусії – можливо, вже час нам самим про себе розповісти? Не у формі пишних квартальних звітів, які ми здаємо в департаменти або управління культури міст (я сама таких списала доволі багато, знаю, про що йдеться), а історію нашого театру ляльок – прадавню, за часів радянської окупації та сучасну.

Хто, крім нас це зробить?

На цій панельній дискусії сьогодні – представники і представниці театрів-ювілярів, які були створені за різних запропонованих обставин та в різні часи. Сьогодні наша мета – поговорити про стратегії, як берегти історію окремого колективу театру і в цілому всього театру ляльок країни? Як популяризувати? Які для цього є ідеї, думки, пропозиції, стратегії.

Доповненням до цієї дискусії є тексти, які наведені нижче. Це відповіді театрів ляльок України різних форм власності, які цього або минулого року відзначають або ж відзначали свої ювілеї. Хронологічні показники дуже різні – від 5 до 80 років. Проте від того не менш цікаво читати цікаві роздуми колег щодо проблеми збереження історії театру, бачення його в майбутньому на різних хронологічних дистанціях. Запрошую вас читати, аналізувати, порівнювати та всім нам разом випрацьовувати стратегію роботи з історією українського лялькарства, яка має бути написана та презентована **НАМИ!**

президент ГО “УНІМА-УКРАЇНА”
Дар'я Іванова-Гололобова

СПІКЕРИ/КИ ПАНЕЛЬНОЇ ДИСКУСІЇ

Тетяна Стефінів

віцепрезидентка ГО "УНІМА-УКРАЇНА",
заступниця директора-художнього керівника
Івано-Франківського академічного обласного
театру ляльок імені Марійки Підгірянки

Уляна Мороз

директорка-художня керівниця Львівського
академічного обласного театру ляльок

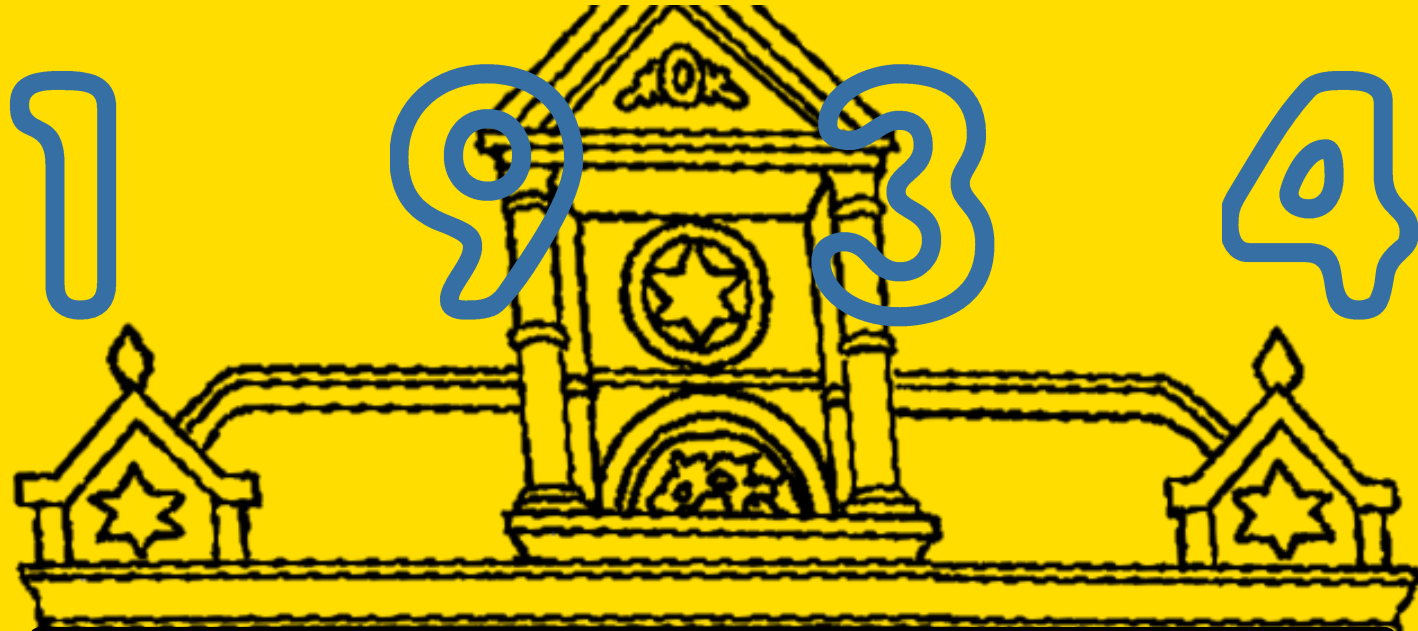
Олександра Тітарова

продюсерка приватного театру ляльок "Равлик",
голова Комісії по роботі з приватними театрами
ляльок ГО "УНІМА-УКРАЇНА"

Вадим Хаїнський

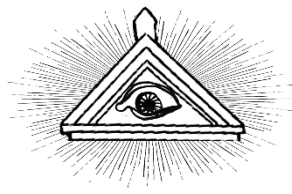
директор-художній керівник Волинського
академічного обласного театру ляльок

Датою створення Житомирського театру ляльок вважається 1 грудня 1934 року, коли в місті при драматичному пересувному театрі облпрофради було організовано єдиний в області театр ляльок. Театр було створено під керівництвом акторки і режисерки **Зінаїди Пігулович**. В репертуарі театру була вже відома й популярна на той час дитяча вистава “**Юра-Замазура**”. Під час Другої Світової війни театр був евакуйований до міста Шевченко (тепер Актау, Казахстан). Повернення до рідного міста це фактично друге народження Житомирського театру ляльок. Воно було ознаменовано виставою для дорослих “Як Гітлер чорту душу продав”, поставленою талановитим режисером Тетяною Нікітіною-Станіславською (1944). Понад **20 років**, упродовж 1951—1974 років, театр очолював **О. Ф. Фомін**. Серед найпомітніших вистав цього часу були: “Сорочинський ярмарок”, “Ще раз про Червону Шапочку” тощо. У 1974—1988 роках режисером була **Людмила Онищенко**. Вона використовувала тростинні та планшетні ляльки. Її вистави йдуть з успіхом і до сьогодні. Починаючи **від 1996 року** Житомирський ляльковий театр очолював заслужений працівник культури України **Віталій Стрельцов**. 12 листопада 2007 року Житомирському обласному театру ляльок Наказом Міністерства культури і туризму України присвоєно почесне звання **академічного**. Новий статус закладу став визнанням заслуг колективу та його творчих можливостей на державному рівні. 3 грудня **2011 року** очолив Житомирський академічний обласний театр ляльок **Сергій Мисечко** – митець нової формації, аналітик, реформатор за духом, професійний музикант-композитор, прекрасний організатор, що генерує нові ідеї та методи роботи. Нині у репертуарі Житомирського академічного обласного театру ляльок понад **30 вистав**, більшість з яких поставлені за найкращими творами української та зарубіжної класики.

**Житомирський академічний
обласний театр ляльок**

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Юра-Замазура” – орієнтовно грудень 1934 року

Режисерка: З. Пігулович

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Любов до мистецтва. Глядач – наше натхнення. Збереження традицій. Креативність та інновації. Освіта через театр. Командний дух. Повага до глядача. Відповідальність перед суспільством.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Наш театр зберігає свою історію як неоціненний скарб, що надихає нові покоління лялькарів. Творчий колектив ретельно збирає та досліджує матеріали про становлення й розвиток театру, працюючи в архівах, аналізуючи документи, спогади акторів і режисерів. Ми віримо, що збереження пам'яті про минуле допомагає будувати майбутнє, тож у наших планах – видання науково-публіцистичної брошури, яка розповість про шлях Житомирського академічного обласного театру ляльок від перших вистав до сучасних досягнень. Наша історія живе у серцях артистів, у виставах, що передаються з покоління у покоління, та в турботливих руках майстрів, які оживляють ляльок. Ми дбайливо зберігаємо традиції, щоб кожен глядач відчув магію театру, яка триває вже десятиліттями.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми прагнемо, щоб Житомирський академічний обласний театр ляльок асоціювався з якісними виставами, сучасними сценічними рішеннями та творчими експериментами. Щоб наш театр став улюбленим місцем для сімейного відпочинку, куди глядачі приходять з упевненістю, що на них чекає справжнє театральне диво. Також ми хочемо, щоб наші вистави ставали частиною міжнародних фестивалів, щоб про житомирських лялькарів говорили в професійному театральному середовищі. І найголовніше — щоб кожна дитина в нашому місті знала: у театрі ляльок її завжди чекають казка, тепло і справжнє мистецтво.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Ми хочемо, щоб за десять років наш театр став визнаним культурним осередком, відомим не лише в Україні, а й за її межами. Щоб наші вистави були представлені на міжнародних сценах, а наші лялькарі передавали свій досвід новим поколінням акторів. Ми мріємо, щоб театр не просто розвивався, а й став сучасним мультиформатним простором для дітей та дорослих. Щоб тут відбувалися інтерактивні вистави, творчі майстер-класи, освітні ініціативи, і щоб кожен міг знайти у нашому мистецтві щось особливе для себе.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ми хочемо, щоб через пів століття наш театр залишався символом мистецтва, що пережив багато змін, але зберіг свою душу, традиції та любов до глядача. Щоб нові покоління акторів з такою ж пристрастю оживляли ляльок, як і їхні попередники, а вистави театру продовжували виховувати в дітях доброту, емпатію та віру в диво. Ми прагнемо, щоб історію нашого театру вивчали, пам'ятали й цінували. Щоб він був не просто сценічним майданчиком, а культурним спадком, яким пишається Житомирщина. І щоб через 50 років маленькі глядачі все так само захоплено спостерігали, як оживають ляльки, відкриваючи для себе чарівний світ театру.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Найбільша мрія Житомирського академічного обласного театру ляльок у сфері збереження історії — створення Музею театру ляльок, де буде зібрано архівні матеріали, афіші, костюми, ляльки з різних епох та унікальні експонати, які розповідатимуть про шлях театру від його заснування до сьогодення. Також театр мріє про видання науково-літературної брошури або книги про свою історію, в якій будуть зібрані розповіді про визначні вистави, видатних акторів-ляльководів, режисерів і художників, що творили мистецтво для дітей та дорослих. Ще один важливий задум — цифровий архів театру, який дозволить зберегти вистави у відеоформаті, створити електронний каталог історичних матеріалів та забезпечити доступ до них усім охочим. Це дасть можливість майбутнім поколінням вивчати, цінувати і продовжувати традиції нашого театру.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це не просто предмет, а жива душа вистави, що дарує емоції, вчить і дивує.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це чарівний світ, де оживають казки, а кожен рух ляльки розповідає власну історію.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це наша найбільша цінність і натхнення, адже без його щирих емоцій магія театру неможлива.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це народження нового дива, хвилювання, радість і очікування зустрічі з глядачем.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це калейдоскоп казок, емоцій і тем, що відображають життя, мрії та фантазії.

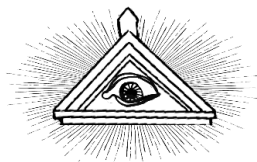
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це міцний фундамент, на якому ми творимо майбутнє, зберігаючи традиції й відкриваючи нові горизонти.

Офіційною датою заснування театру вважають 1939 рік, хоча він був створений на базі харківських професійних театрів ляльок, що існували ще з 1920-х років. Перші десятиріччя діяльності театру пов'язані з такими режисерами як Іван Шахівець, Варвара Белорусова, Петро Слонім, Олександр Струменко. З 1952 року художнім керівником театру став Віктор Афанасьєв, на честь якого пізніше було названо колектив. Завдяки творчим та організаційним здібностям Віктора Афанасьєва театр вийшов на принципово новий етап розвитку — отримав стаціонарне приміщення, заснував музей театральних ляльок (найперший та найбільший в Україні), розпочав створення репертуару для дорослих глядачів. З 1991 року головним режисером театру став Євген Гімельфарб, творчість якого посилила позиції колективу як важливого інтелектуального та культурного центру. Впродовж кількох десятиліть в театрі ляльок працював знаменитий сценограф та графік Олексій Щеглов. Серед найвизначніших акторів різних етапів діяльності театру варто назвати Любов Гнатченко, Георгія Стефанова, Петра Янчукова, Олексія Рубінського, Володимира Горбунова. В останні роки увагу глядачів і критики привертають вистави головної режисерки Оксани Дмитрієвої, створені у творчому тандемі з головною художницею Наталією Денисовою.

Харківський державний академічний
театр ляльок імені В.А. Афанасьєва

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

Достеменно важко встановити, враховуючи неоднозначність щодо дати заснування театру (офіційно вважають датою заснування 1939 р., але вірніше було б рахувати заснування театру від 1929 р.)

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Талановита режисерка, а також люди, які роблять цей театр віддано навіть у скрутних умовах. Цінним і значущим є той продукт, який з цього народжується. Сенси і коди, якими обмінюємося з глядачем.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Зберігаємо всю інформацію у нашому музеї і зберігаємо фото та відео матеріали в електронному вигляді.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Театр мріє про велику виставу для дорослих. І єдиною перепорою до реалізації є матеріальна складова питання. Просто нема на неї коштів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Шлях у 5 років був цікавий тим, що починався у мирних умовах, а продовжився під час війни. Тож важливо, щоб всі знали про наш новий репертуар. Про цікаві нові надбання. Новий вектор у нових умовах.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Щоб всі знали, який чудовий репертуар мав цей театр до великої війни, які чудові актори тут працювали.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Просто нехай всі знають, що він був і буде не зважаючи на русню.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Найбільша мрія наразі тільки фінансування і мирне небо, все інше ми зробимо самі.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це крутий інструмент, яким ми маємо щастя володіти.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це основа існування театру.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це... Глядач для будь-якого театру це все

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це завжди свято.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це важлива тема. Підходимо до нього дуже уважно, особливо в нових умовах.

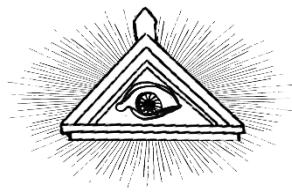
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це привід для аналізу і роботи на помилках.

У 1939 р. Запорізький обласний театр ляльок розпочав творчу біографію. Засновник, художній керівник і режисер – Н.Й. Копп. У 1940 р. поставлена перша вистава Є. Тараховської “За щучим велінням”. З липня 1941 року війна припинила роботу театру. 15 січня 1946 року театр відновив творчу діяльність виставою Н. Гернет “Гусенятко”. У 1947 році в постановочний план театру було включено п’єсу Н. Копп для дорослих “Дніпробуд”. 1951-1969 рр.. театр ляльок працює у складі Запорізької обласної філармонії. Керівник трупи – М.О. Лисов, режисер і художник. 1970 р. театр стає самостійною адміністративно-творчою одиницею. Директор – О.Й.Бураковський. У 1982 – 1984 рр.. директором театру працював М.В. Захаревич. Його прихід – це одна з кращих сторінок творчого життя колективу. Під час його керівництва змінюється режисерсько-акторський склад театру, приділяється багато уваги підвищенню професійного рівня вистав, поліпшується гастрольна діяльність театру. 1984 – 1998 рр.. – директором стає Г.П. Шевченко. За його керівництвом театр отримує стаціонарне приміщення, де з успіхом працює й сьогодні. З 1986 р. головним режисером працював заслужений діяч України А.А. Галімон З 1999 р. й донині директором театру є А.М. Колб. У 2008 р. при підтримці Запорізької обласної державної адміністрації вперше започатковано і проведено фестиваль театрів ляльок “Лялькова веселка”, в якому взяли участь кращі колективи театрів ляльок з різних регіонів України. У серпні 2010 року театр взяв участь у фестивалі “Ессен – культурна столиця Європи”, Німеччина. У 2009 році за творчі досягнення колектив театру був нагороджений Почесною грамотою кабінету Міністрів України. З 2013 року і по сьогодні головним режисером є О.В. Лубенець. З 2014 року постановки здійснює молода режисерка М.М. Власова. У 2019 році наказом Міністерства культури України комунальному закладу “Запорізький обласний театр ляльок” Запорізької обласної ради надано статус академічного. У 2020 році фестиваль “Лялькова веселка” не відбувся через пандемію коронавірусу COVID-19. З 2020 року свої постановки здійснює режисерка Яна Козак. У 2022 році театр припинив проводити фестиваль “Лялькова веселка” через напад російської федерації на українську землю, а Запоріжжя стало прикордонною територією країни. У вересні 2024 року театр відсвяткував ювілейну дату – 85-річчя з дня заснування театру – прем’єрою вистави “Золотоволоска” за чеською народною казкою. Актори театру кожен день готуються до зустрічі з маленькими глядачами, щоб і надалі радувати запорізьку малечу.

**Запорізький академічний
обласний театр ляльок**

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“За щучим велінням” – 1940 рік.

Авторка: Є. Тараховська; Режисер: – Н. Копп

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Найбільша цінність нашого театру – це наш глядач. Заради нього формується репертуар і працюють всі служби – для створення вистав, для комфорту відвідувачів та для отримання глядачами гарного настрою і позитивних емоцій. Головна цінність нашого театру – це фахівці: актори-ляльководи, художники-скульптори, бутафори-декоратори, освітлювачі, звукооператори, режисери, та інші. Велика цінність нашого театру – це накопичений репертуар, драматургічні твори, які відповідають віковим особливостям нашого глядача та запитам сучасності.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Заради збереження історії театру створена галерея ляльок, де зберігаються герої казок минулих і сучасних років. Казкові персонажі підвішені на гребінцях (це такі пристосування для зручного розташування ляльок) і вони також чекають на глядачів, які приходять на екскурсії до галереї ляльок. Створено архів запису вистав на відео, а також збереження архіву п'єс в електронному та у паперовому форматах. Всі п'єси у паперовому форматі зберігаються в обласному архіві м. Запоріжжя.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Наш театр мріє здійснити сталий мистецький продукт у вигляді «Бєбі-театру» за участі дітей віком від 1 до 3 років, як новий напрямок інтерактивного театру для най-най молодших глядачів. Це передбачає облаштування бєбі-зали інноваційними елементами декоративного оформлення інтер'єру, одяг сцени, мінідекорації, світлове та звукове обладнання, хоріві та радіо мікрофони. Ідея задуму: створювати бєбі-вистави для дітей віком від 1 року, в яких безпосередньо будуть брати участь самі малюки та їхні батьки. Ціль проєкта: навчити дітей пізнавати світ і висловлювати своє власне ставлення до добра і зла, сформувані у дітей віком від 1 до 3 років естетичне сприйняття світу засобами мистецтва.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Важливою подією за останні 5 років – це участь театру у проведенні циклу заходів до 100-річчя з Дня створення 1-го українського театру ляльок, які відбулися у м.Чернігів. Також безперервна робота театру в умовах локдауну та в умовах воєнного стану.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Важливою подією за останні 10 років – це активна фестивальна діяльність театру, зокрема і проведення власного фестивалю.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Важливою подією за останні 50 років – це відокремлення від обласної філармонії та надання театру статусу «обласного» у 1970 році. Отримання власного приміщення театру у 1986 році. Започаткування і проведення всеукраїнського фестивалю театрів ляльок «Лялькова веселка» у 2008 році.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Це мирне життя та відновлення повного репертуару театру. Щоб скінчилися щоденні обстріли міста та області. Щоб повернулися до театру фахівці, які наразі у ЗСУ. Щоби запрацювали дитячі садочки і школи. Щоб театр радував дітлахів виїзними виставами. Щоб повернулися з-за кордону до Запоріжжя сім'ї з дітьми. Щоб театр зміг приймати спокійних, щасливих глядачів, впевнених у завтрашньому дні.

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це життя театру, його історія та його перспектива.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це відлуння історії майстрів лялькового мистецтва.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це головний експерт, оцінювач і критик.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це експеримент на майбутній творчий розвиток театру.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це колообіг п'єс з різним фокусом бачення.

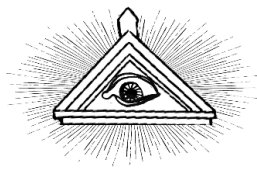
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це архів спогадів, архів світлин, архів емоцій та архів пам'яті.

Львівський театр ляльок заснований у 1945 році **Антоніною Мацкевич**, яка стала його першою головною режисеркою. Її досвід у «Березолі» **Леся Курбаса** сформував високу мистецьку планку театру. Важливу роль у його становленні також відіграв художник **Сергій Стешенко**. Саме їхній творчий тандем заклав фундамент для подальшого розвитку, попри складні матеріальні умови та ідеологічний тиск радянської влади. Проте у 1959 році театр приєднали до Львівського державного театру юного глядача ім. М. Горького, що певною мірою обмежило творчий розвиток. Нова сторінка в історії театру почалася у 1966 році, коли він відновив незалежність. Головним режисером став **Михайло Шурупов**, який працював понад 30 років і створив більше ніж 50 вистав. У 1979 році директором театру став **Ярослав Синиця**, який очолював його до 2016 року. За цей час театр пережив і творчі злети, і періоди кризи. У 1996 році було засновано міжнародний фестиваль «Золотий Телесик», що допоміг встановити зв'язки з європейськими колегами. З проголошенням незалежності України театр почав змінюватися. Важливу роль у сценографічному оновленні відіграла головна художниця **Інеса Кульчицька**. У 2006 році головним режисером став **Олександр Куцик**, який за вісім років поставив понад 15 вистав і активно працював із молодими акторами. У 2017 році театр вступив у новий етап під керівництвом **Уляни Мороз**, яка розширювала репертуар, додаючи постановки для дорослої аудиторії та бейбі вистави для найменших, і шукала сучасне художнє обличчя театру. У 2018 році головним режисером став **Володимир Підцерковний**, а після його смерті у 2020 році цю посаду обійняла **Яна Титаренко**. Останні роки стали для театру випробуванням: пандемія COVID-19 та повномасштабне вторгнення Росії змусили адаптуватися до нових умов. Театр не лише продовжував творити, а й став прихистком для людей, активно займаючись волонтерською діяльністю. Попри всі труднощі, він розвивається, шукає нові форми взаємодії з глядачем і впевнено крокує в майбутнє.

**Львівський академічний обласний
театр ляльок**

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Гусеня” за п'єсою – 8.04.1945

Авторки: Н. Гернет, Т. Гуревич; Режисерка: А. Мацкевич

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Індивідуальність та повага. Командна робота. Відповідальність. Мистецтво театру ляльок. Любов до України / Громадянська ідентичність. Творчий експеримент. Відкритість до різноманітності. Навчання та саморозвиток. Ці цінності допомагають нам не лише досягати високих результатів, але і зберігати дух співпраці, взаємоповаги та відкритості.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Збереження історії нашого театру – це не лише архівування матеріалів, а й їхнє осмислення та популяризація. Останні три роки ми активно досліджували минуле, результатом чого до кінця літа стануть три ґрунтовні статті від театрознавиць Уляни Рой, Юлі Щукіної та Ольги Дорофєєвої. Ми співпрацюємо з архівами телебачення «Суспільне Львів», Центром міської історії Центрально-Східної Європи, Музеєм театрального, музичного та кіномистецтва України в Києві та Музеєм міста, щоб знайти, оцифрувати й систематизувати унікальні матеріали: фотографії, афіші, програми та навіть 16-мм плівки Львівського телебачення. Важливо не лише зберігати, а й робити історію театру доступною. Ми працюємо над відкриттям фондів ляльок для огляду, створюємо музей театральних ляльок і залучаємо до цієї ініціативи львівських художників та галеристів. Готуємо прем'єру вистави «Закапелками театру» (до 8 квітня 2025 року), яка проведе глядачів за кулісами і розповість живі історії театру. Також мріємо про книжку або інтерактивний сайт, що об'єднає всі зібрані матеріали. Окремо ми записуємо відеоінтерв'ю зі старшими акторами, щоб зберегти живу історію – голосами тих, хто її творив. театр до великої війни, які чудові актори тут працювали.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Театр завжди перебуває в пошуку драматургії, яка б відкривала нові горизонти осмислення. Ми шукаємо тексти для дітей і дорослих, що досліджують самоідентифікацію – «Я українець» – та формують культуру довіри, критичного

мислення й гідності. Для дитячої аудиторії ми звертаємося до тем, що допомагають розуміти світ через казку, гру та яскраві візуальні образи. Серед запланованих вистав – бейбі-вистава, «Яйце-Райце» за мотивами робіт Марії Приймаченко, а також антибулінгова історія «Колобок», герою якої набридло, що його всі хочуть з'їсти. Для дорослих ми досліджуємо можливості критичного соціально орієнтованого театру, в якому осмислюємо суспільні травми й відкриваємо простір для діалогу. Одним із таких проєктів стане вистава «Вихід з тіні» (16+), натхненна скульптурами Віктора Проданчука, що розповідає про ідентичність в еміграції на основі біографій видатних українських художників. Усі назви наразі робочі, і їхнє фінальне формулювання буде визначено ближче до прем'єр.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми прагнемо, щоб за п'ять років Львівський театр ляльок став одним із культурних символів міста, обов'язковою точкою в маршруті кожного львів'янина та гостя. Ми хочемо, щоб фраза «Не був у театрі ляльок – не був у Львові» звучала не як гасло, а як усталена традиція, що передається від покоління до покоління. Наш театр – це місце зустрічі з мистецтвом, де казкові історії для дітей, глибокі постановки для дорослих і експериментальні проєкти для найвідважніших творять спільний простір роздумів, натхнення та діалогу. Ми мріємо, щоб театр став не лише сценою, а й дослідницьким майданчиком, платформою для обговорення важливих суспільних тем, лабораторією сучасної лялькової драматургії. Щоб у нашому музеї театральних ляльок зберігалися не лише артефакти, а й жива пам'ять про вистави, митців і традиції. Щоб міжнародні театральні спільноти вважали нас центром інноваційного лялькового мистецтва, а українські глядачі пишалися, що у Львові є такий театр.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Через 10 років ми прагнемо, щоб наш театр став упізнаваним у світі, а його вистави бажаними на міжнародних фестивалях. Ми хочемо, щоб наше ім'я асоціювалося з новаторським ляльковим мистецтвом, сміливими художніми рішеннями та глибокими сенсами, які резонують із сучасним глядачем. Незалежно від того, в яке місто Європи ми приїдемо, ми маємо знаходити там свою аудиторію – людей, які знають і цінують наш театр.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ми прагнемо, щоб через 50 років Львівський театр ляльок став частиною світового культурного надбання, а його унікальний почерк увійшов в історію як нова школа та важлива сторінка розвитку лялькового мистецтва. Щоб дослідники, студенти й митці вивчали наші вистави як зразок інноваційного підходу, а ім'я театру згадувалося в підручниках поряд із видатними світовими театральними явищами. Ми хочемо, щоб наш театр не просто зберігся, а продовжував надихати, формувати нові покоління глядачів і митців, відкривати нові горизонти в театрі ляльок. Щоб він залишався місцем, де традиції зустрічаються з експериментами, де створюються історії, що резонують у серцях людей навіть через десятиліття.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Найбільша мрія театру — знайти й утвердити своє унікальне творче обличчя, яке стане впізнаваним у світовому ляльковому мистецтві. Ми прагнемо створити мистецьку мову, що поєднує традицію й інновацію, глибину змістів і сміливі сценічні рішення, аби наш театр увійшов до переліку найкращих зразків театру ляльок у світі. З огляду на збереження історії ми хочемо не лише документувати минуле, а й створювати простір для його переосмислення. Для цього мріємо про великий цифровий архів, власний музей, книгу про наш театр і масштабний інтерактивний ресурс, який збиратиме історії, спогади та мистецькі здобутки. Це дасть нам можливість не просто зберегти нашу спадщину, а зробити її доступною, актуальною й натхненною для майбутніх поколінь.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це основний засіб виразності. Без ляльки наші історії неможливо розказати.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це найтендітніша і водночас найсильніша форма, щоб говорити.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це можливість бути корисними, ділитися сенсами та відкривати нові світи.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це народження нової дитини, яка починає своє життя на сцені.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це сучасна історія, полотно різноманітних досвідів і пошуків.

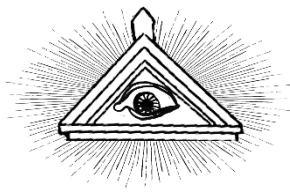
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це можливість переосмислювати, щоб жити, змінюватися й надихати далі.

Театр засновано 6 березня 1945 року. 1 травня відбулася прем'єра – “Гусеня”. Основний напрям творчої діяльності театру – сценічна розробка тем української класики та фольклору. У репертуарній афіші домінують вистави за творами українських класиків, зарубіжних та сучасних авторів. У 2007 р. за великі творчі здобутки театру надано статус – “академічний”. Нині при театрі функціонує Музей Ляльки, де експоновано майже сто ляльок. У театрі свято шануються традиції українського народу. Щороку готуються нові програми до Дня Святого Миколая, Різдвяних свят. Театр – учасник багатьох Міжнародних театральних фестивалів, які відбувалися в Бельгії, Естонії, Латвії, Литві, Молдові, Польщі, Словаччині, Угорщині, Франції та Україні. 2001 року започатковано Міжнародний фестиваль національної класики на сцені театру ляльок “Обереги”. У вересні 2011 року відбувся V фестиваль, в якому були представлені театри-учасники “Літаючого фестивалю” проекту Євросоюзу “Культура 2007-2013”. Івано-Франківський театр ляльок – єдиний учасник від України в статусі партнера. Наступні фестивалі, вже у форматі “Лялькових Оберегів”, вдало відбулися 2018 та 2019 рр. в рамках Міжнародного мистецького фестивалю країн Карпатського регіону “Карпатський простір”. Театр проводить велику благодійну роботу. Діти-сироти, учні шкіл-інтернатів, діти з багатодітних сімей, учасників АТО, УБД, ВПО – вистави театру відвідують безоплатно. Нині, в умовах четвертого року російсько-української війни колектив Івано-Франківського театру ляльок успішно готує нові постановки, обслуговує глядачів міста та найвіддаленіших куточках області, бере участь у фестивалях, активно надає волонтерську підтримку воїнам ЗСУ.

Івано-Франківський академічний обласний
театр ляльок ім. Марійки Підгірянки

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Гусеня” – 01.05.1945 р.

Авторки: Н. Гернет, Т. Гуревич; Режисерка: Т. Нікітіна

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

ЛЮДИ

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

В електронному та паперових варіантах

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Нормальна державна підтримка

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Ще більша нормальна державна підтримка

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ще більша нормальна фінансова державна підтримка

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Фінансова підтримка держави проєктів та грантів

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це ПРОФЕСІЙНА НАША РОБОТА.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це ПРОФЕСІЯ.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це НЕОЦІНЕНИЙ СКАРБ.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це СВЯТО, ІСТОРІЯ.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це ОСНОВА, ЖИТТЯ ТЕАТРУ.

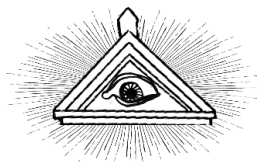
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це НАШЕ СЬОГОДЕННЯ.

Хмельницький академічний обласний театр ляльок було засновано у 1970 році. Від самого початку він став місцем, де казка оживає на сцені, а лялькове мистецтво перетворюється на інструмент виховання, навчання та натхнення. Перші роки роботи були складними через нестачу фінансування та обмежені технічні можливості, але команда театру працювала з ентузіазмом і любов'ю до своєї справи. У 1990-х роках театр пережив новий етап розвитку, збагачуючи репертуар виставами за творами українських та світових авторів. У 2011 році театр отримав статус академічного, що підтвердило його високий мистецький рівень. Сьогодні Хмельницький театр ляльок відомий не лише виставами для дітей, але й експериментальними постановками для дорослої аудиторії.

Хмельницький академічний
обласний театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Повсталі Джунглі” – 3.11.1970

Режисер: С. Єфремов

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Наш театр — це місце, де казка зустрічається з реальністю. Ми віримо, що театр формує світогляд і допомагає дітям та дорослим краще розуміти себе та оточуючих. Ми цінуємо українські традиції, інтегруючи їх у сучасне мистецтво, та відкриті до нових ідей та експериментів. Основна цінність театру — це глядач. Ми прагнемо створювати вистави, що надихають, змушують замислитися та дарують радість. Важливими для нас є творчість, щирість та повага до кожного відвідувача.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Ми ведемо архів вистав, зберігаючи афіші, фото та відеозаписи постановок. Також ми активно документуємо сучасні проекти та зберігаємо історію через участь у фестивалях та медіа. Важливою частиною збереження історії є усні свідчення наших акторів і режисерів, які передають свій досвід новим поколінням.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Ми мріємо про створення масштабної вистави за творами Лесі Українки, де поєднуюватимуться лялькове мистецтво, поезія та музика. Також хочемо поставити виставу за мотивами сучасної української літератури, яка торкалася б теми війни, національної ідентичності та духовної сили.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Через п'ять років ми прагнемо стати культурно-мистецьким центром регіону, де поєднуються традиційне та сучасне мистецтво. Ми хочемо, щоб глядачі знали наш театр як місце творчості, інновацій і комфорту для всієї родини. Також ми хочемо розширити міжнародну співпрацю, щоб наші вистави побачили на європейських сценах.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Через десять років ми хочемо, щоб наш театр став місцем, куди приходять не лише заради вистав, а й заради атмосфери творчості та спілкування. Ми прагнемо створити постійно діючий театральний фестиваль, що збере найкращі лялькові театри України та Європи. Ми хочемо, щоб театр став важливим освітнім майданчиком, де діти й дорослі зможуть навчатися мистецтва ляльководіння та сценографії.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ми хочемо, щоб наш театр залишився частиною культурної спадщини України. Щоб через 50 років він залишався сучасним і актуальним, відкритим до нових ідей і водночас зберігав традиції українського театрального мистецтва. Ми мріємо, щоб наші вистави стали класикою, яку передаватимуть із покоління в покоління.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Найбільша мрія театру — створити інтерактивний музей історії театру, де глядачі зможуть побачити еволюцію лялькової сцени, спробувати себе у ролі ляльковеда та переглянути архівні вистави у сучасному форматі. Також ми хочемо створити документальний фільм про історію театру, де були б зібрані спогади акторів, режисерів та глядачів, щоб зберегти цю спадщину для майбутніх поколінь.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це інструмент, що оживляє казку на сцені.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це діалог із глядачем через мистецтво.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це головний натхненник і мотиватор.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це народження нової історії на сцені.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це поєднання класики, сучасності та експерименту.

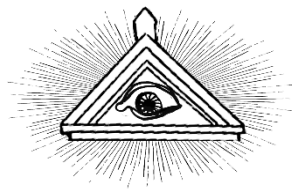
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це шлях творчості, сповнений викликів і перемог.

Волинський академічний обласний театр ляльок було створено у 1975 році в будівлі, де раніше знаходився драматичний театр. Керівником театру з дня заснування до 2022 року був артист, режисер, театрознавець, заслужений діяч мистецтв України Данило Поштарук. У 1976 році в колектив прийшов Сергій Столяров, який за три роки в театрі здійснив близько 10 постановок. У 1978 році головним режисером стає заслужений артист України Юрій Сікало. З 1984 по 1991 рік головним режисером театру працював заслужений артист України Анатолій Поляк. Його легендарна постановка Лесі Українки "Лісова Пісня" 1989 року донині в репертуарі театру. Данило Поштарук завжди збирав навколо себе талановитих митців, більшість з них все своє професійне життя пов'язали з театром ляльок у Луцьку. У 1983 році на базі Волинського театру проведено Перший Всеукраїнський фестиваль театрів ляльок, який відбувся ще двічі у 1986 та 1989 роках. З 1993 року Данило Поштарук спільно з Президентом UNIMA Хенріком Юрковським започаткував Міжнародний фестиваль "Різдвяна містерія" та науковий симпозіум "Традиції різдвяної драми в театрі ляльок". З 2022 року Волинський театр ляльок очолює Вадим Хаїнський, актор, режисер, театральний менеджер, засновник дитячої театральної студії, який запросив на посаду режисерки-постановниці - Катерину Лавринець, а художниці-постановниці - Олесю Іщук. Колектив театру відчуває потреби часу та слідує за ними. На сьогодні оновлено дизайн і логотип, повністю оновлено сторінку сайту, додатково ведуться сторінки у соціальних мережах. Театр долучається до українських та міжнародних грантових програм. Наприклад, у листопаді-грудні 2023 року була реалізована "Цілюща лялькова терапія: стимулювання молодих умів та зміцнення юних сердець у час війни". Також у фойє театру регулярно діють змінні художні виставки. Колектив спільно з митцями чи освітніми закладами організовує мистецькі проекти, останні з яких "Олена Пчілка", "Леся і Шопен - зустріч геніїв". З 2022 року у Волинському театрі ляльок відбулось 11 прем'єр та поновлено вистави, які входять до "золотого фонду". Серед останніх постановок імерсивна вистава для найменших глядачів "Зоряні колісанки" за українськими народними колісковими (реж. К. Лавринець) та "Як кохався дон Перлімплін з Белісою в саду" Ф.Г. Лорки (реж. В. Гура). При театрі навчаються студенти Волинського фахового коледжу культури і мистецтв імені І.Ф. Стравінського та діє театральна студія "Чудасія" (керівниця Алла Скрипичук). Колектив театру регулярно долучається до волонтерських ініціатив, збору коштів для військових, проводить тренінги з лялькотерапії та безкоштовно запрошує на вистави вразливі категорії населення.

**Волинський академічний
обласний театр ляльок**

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Військова таємниця” – 19.03.1976

Режисура та художнє оформлення: С. Мохов

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Однією з цінностей театру є передусім люди, які творять його історію. Історію, яка продовжується в нових поколіннях, що виростають у цьому магічному місці. Театр не лише мистецький осередок, а велика творча родина, де мистецтво передається від батьків до дітей, від майстрів до учнів. За десятиліття діяльності театру тут сформувалися групи театральних династій, які стали частиною його історії та душі. Серед них – родини Перцових, Савошів, Бондаруків, Гарлінських, Стасюків, Марчуків, Криворучків та багато інших. Це актори, режисери, художники, які вклали в театр свою майстерність, любов і талант. Завдяки їхній відданості та тісному зв'язку поколінь наш театр зберігає традиції та водночас відкриває нові горизонти, розвиваючи мистецтво лялькарства та театральну виразність. Ми прагнемо берегти національну культуру, розвивати українське мистецтво та інтегрувати його у світовий театральний контекст.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Ми документуємо вистави у фото- та відеоархівах, зберігаємо ескізи декорацій, костюмів, програмки та афіші. Плануємо зробити віртуальний музей. Облаштувати виставку афіш, ескізів та ляльок з вистав у приміщенні театру. Також цінним є передача досвіду від покоління до покоління... Важливо передавати досвід новому поколінню акторів. Щоб пам'ятні події залишалися не лише в архівах, а й у серцях людей. На сьогодні видано дві книжки одна про колектив та історію Волинського театру ляльок “Творці дива” В. Денисюка. Та “Різдвяна містерія” - підсумки наукових симпозіумів, що відбувались на фестивалях “Різдвяна містерія”.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Що це театр, який не боїться експериментів і створює унікальні постановки з глибокими змістами.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Провідний театр ляльок України, який бере участь у міжнародних фестивалях, має унікальний репертуар і власний неповторний стиль.

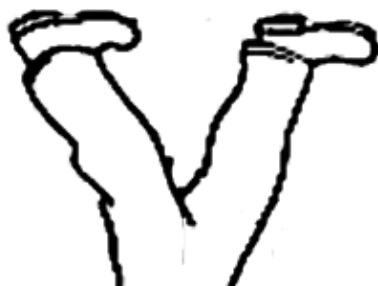
ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Що це театр, який зумів поєднати традиції і новаторство, ставши частиною історії українського театру як осередок мистецького розвитку, творчих експериментів і глибокого зв'язку з глядачем.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Ми прагнемо створити інтерактивний музей театру – платформу, де можна буде не лише переглянути архівні матеріали минувшини, а й відчути дух історії через мультимедійні засоби, віртуальну реальність, екскурсії-мандрівки театром, квести, інсталяції та живе спілкування з людьми, які творять цей театр.

М
И
Н
Ь

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це наш основний інструмент.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це занурення у світ фантазій, емоцій, символів і сенсів.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це співторець...

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це відкриття нового світу, який змінює нас і глядача. Нова вистава це новий експеримент, новий досвід, ще одна можливість спілкування з глядачем.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це наш світогляд, наші думки виражені через мистецтво.

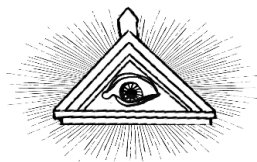
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це пам'ять, яка творить наше майбутнє.

Рівненський академічний обласний театр ляльок був створений у 1975 році. Спочатку театр не мав власного приміщення, вистави проходили в різних будинках культури. Лише в 1993 році театр отримав свою будівлю, яка стала постійною сценою. У 2008 році заклад отримав статус академічного. Репертуар театру складається з класичних казок, сучасних постановок і вистав для дорослих. Колектив гастролює Україною та за кордоном, бере участь у міжнародних фестивалях. З 1997 року театр очолює Володимир Данилюк. Попри складні умови війни, у 2022 році театр не зупинив свою роботу, поставивши сім прем'єр та виступаючи навіть в укритті під час повітряних тривог, і дотепер діє «сцена в укритті». Крім того, актори проводили виїзні вистави для тимчасово переміщених осіб, зокрема у центрі «ЯМаріуполь.Рівне». З інноваційних проєктів започатковано: «Візок Казок» — театр на колесах! Колектив мандрує містами та селами, привозячи казку туди, де театр буває нечасто. «Чао, Какао!» — екоказка про коалу Какао та вомбата Кускуса, які вчать дітей берегти довкілля. Виставу створено за підтримки Українського культурного фонду. «Бейбі театр» — спеціальні постановки для найменших глядачів (від 0 до 3 років), що враховують особливості дитячого сприйняття. Лялькарі успішно працюють з українською та зарубіжною класикою, сучасними п'єсами. Візитівкою театру стала «Різдвяна ніч» за мотивами народного вертепу — вистава побувала на десяти фестивалях і здобула відзнаки.

Рівненський академічний
обласний театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Маленька фея” – 23.12.1975

У постановці артистки Тетяни Куровської, в селі Межирічі Корецького району.

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Рівненський академічний обласний театр ляльок цінує мистецтво як засіб виховання, розвитку та натхнення. Головним пріоритетом є створення якісних вистав, що розвивають уяву, навчають добру, справедливості й людяності. Театр прагне не лише розважати, а й передавати глядачам важливі життєві цінності через казки та історії. Колектив театру відданий традиціям лялькового мистецтва, але водночас відкритий до новаторських рішень. Вони експериментують з формами, стилями, поєднують класику з сучасними технологіями, щоб зацікавити глядачів різного віку. Особливу увагу приділяють дітям, адже саме вони – найщиріша й найвимогливіша аудиторія. Ще одна важлива цінність – доступність мистецтва для всіх. Театр активно гастролює, проводить фестивалі, співпрацює з іншими культурними установами, щоб зробити театр ближчим до людей та популяризувати лялькове мистецтво.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Рівненський академічний обласний театр ляльок усвідомлює важливість збереження та популяризації своєї історії. Театр активно використовує сучасні технології для збереження та поширення інформації про свою діяльність. На офіційному сайті та в соціальних мережах регулярно публікуються матеріали, присвячені історії театру, його досягненням та майбутнім планам. Це дозволяє глядачам та шанувальникам бути в курсі подій і долучатися до театрального життя. Ляльки, вистави, казки, творчість, традиції, натхнення. На другому поверсі театру знаходиться маленький музей ляльок, що вже списані з вистав. Також планується вихід книги про театр до 50-річчя театру.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Театр мріє про створення вистав, що поєднують класичні твори з актуальними темами, сприяючи культурному та моральному розвитку глядачів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми прагнемо, щоб Рівненський академічний обласний театр ляльок був відомий як сучасний творчий простір, де поєднуються традиції та інновації. Хочемо, щоб про нас говорили як про театр, який надихає дітей і дорослих, створюючи унікальні вистави, що торкаються найважливіших тем та розвивають емоційний інтелект глядачів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Наш театр має бути відомий як культурний центр європейського рівня, який активно бере участь у міжнародних театральних фестивалях, реалізує спільні проєкти з іноземними театрами та виховує нові покоління творчих особистостей. Ми хочемо, щоб про нас знали як про хранителів мистецтва лялькарства, які водночас формують нові театральні тренди.

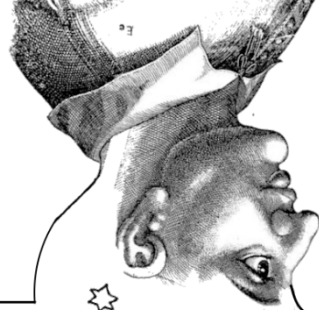
ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ми мріємо, щоб наш театр став легендою українського театального мистецтва. Хочемо, щоб майбутні покоління знали нас як театр, що зберіг і примножив традиції лялькового мистецтва, створив власний стиль і залишив незабутній слід у культурній історії України.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Створити книгу про історію театру та інтерактивний музей історії лялькарства, де відвідувачі зможуть побачити колекцію історичних ляльок, архіви вистав, фото- та відеоматеріали, а також взяти участь у майстер-класах, щоб глибше відчути магію лялькового мистецтва.

ДУМКИ

ПРО

ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це жива душа вистави, символ творчості та фантазії.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це чарівна подорож, яка відкриває серця глядачів.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це натхнення і головна мотивація.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це нове народження і крок у невідоме мистецьке відкриття.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це палітра класичних і сучасних постановок, що говорять мовою сьогодення.

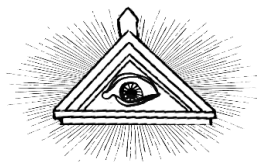
ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це джерело гордості, натхнення і спадок, який варто берегти та примножувати.

Чернівецький академічний обласний театр ляльок створений 15 серпня 1980 року. Першим директором установи був М. Забродин, першим режисером — О. Янкелевич. У 1997-2016 рр. директором театру був заслужений працівник культури України Орест Василяшко. У 1997-2012 рр. художнє керівництво театром здійснював заслужений діяч мистецтв України Руслан Неупокоєв. Перші вистави було показано у приміщенні Будинку вчителя, а вже за три роки театр отримав власне приміщення по вул. Головній, 22 – одне із найдавніших у Чернівцях – “Будинок полковника” або ж “Офіцерське казино” – друга кам’яниця у місті, яка була збудована у 1782 році. З 2012 року – має статус академічний.

Чернівецький академічний
обласний театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“От так Мицик!” – 23.01.1981

Автор: Ю. Чеповецький; Режисер: О. Янкелевич

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Це наші глядачі і кожен працівник — це наші талановиті митці, яким притаманна уява. Це мистецтво, яке збагачує культурні традиції та спадщину, допомагає естетичному вихованню дітей, навчає через гру, розвиває фантазію та уяву наших маленьких глядачів.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Ми цінуємо і поважаємо наш рідний театр — це наш другий дім, наша дружня театральна родина. За роки роботи театру відбулося багато подій, зібралось чимало світлин, відеозаписів, які зберігаються в наших архівах. Також історичною є будівля театру ляльок — це колишній будинок полковника, споруджений в 1782 році, і є архітектурною пам'яткою міста.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Найбільше хотілося б мати в репертуарі якомога більше вистав для дорослих. Таким чином ми зможемо розширити масштаб нашої роботи, а також зменшити вікові обмеження наших глядачів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми хочемо, щоб про наш театр знали як про визначне культурне місце з цікавими виставами і талановитими артистами. Ми хочемо, щоб наш театр став популярним місцем для відвідувачів та визнаним у суспільстві як гарний заклад культури і мистецтв.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Театр, який пропонує унікальні вистави для глядачів усіх вікових категорій. Щоб наш театр гастролював за межами України та був визнаним у світі.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Ми хочемо, щоб наш театр був відомий як символ творчості, культури та інновацій. Щоб його постанови залишали слід у серцях глядачів і надихали на нові враження. Ми бажаємо, щоб через 50 років наш театр став місцем, куди приходять люди з усього світу, щоб насолодитися виставами, які залишають у них незабутні враження.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Однією з найбільших мрій театру ляльок є свій власний фестиваль — “БУКОВИНСЬКА ЛЯЛЬКА”, який допоможе збереженню історії та традицій. Деякі ідеї, проекти та задуми, що можуть допомогти у цьому, включають створення вистав, які відтворюють лялькові постановки, а також організація майстер-класів лялькового мистецтва.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це не лише знаряддя праці, це душа вистави.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це змога показати деякі цінності і спосіб донести важливі ідеї.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це друг та активний учасник наших виступів.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це народження нового мистецького твору, важлива подія, яка знаменує собою завершення нової роботи.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це твори, які відображають задуми для планування роботи театру та залучення глядачів.

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це наше минуле, без якого ми не можемо будувати майбутнє.

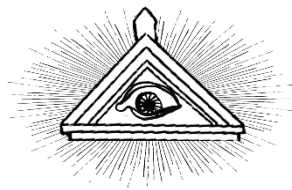

1980

Закарпатський академічний обласний театр ляльок “Бавка” має багату та насичену історію, що розпочалася у 1980 році. У 1988 році театр отримав власне приміщення в самому серці Ужгорода, на Театральній площі. Це місце має особливе історичне значення, адже саме тут у 20-х роках минулого століття діяв перший у краї Руський театр “Просвіта”, заснований видатним актором та режисером Миколою Садовським. У 2012 році театр ляльок “Бавка” отримав почесний статус “Академічний”, що стало визнанням його високого мистецького рівня та значного внеску в розвиток лялькового мистецтва України. Важливим етапом в історії театру стало заснування Міжнародного фестивалю театрів ляльок “Інтерлялька” у 1990 році. Цей фестиваль, започаткований з ініціативи театру, став першим подібним форумом в Україні та швидко набув міжнародного визнання. У 1997 році фестиваль був включений до календаря Всесвітньої асоціації лялькарів (УНІМА), що підтвердило його високий професійний рівень. У 2024 році відбувся XIX фестиваль “Інтерлялька”, який у зв'язку з війною відбувся у змішаному форматі. В ньому взяли участь 21 колектив з 8 країн. Особливою подією стала участь студентів театральних вишів з Ужгорода, Києва та Львова. Фестиваль “Інтерлялька” є важливою подією в культурному житті України та сприяє розвитку творчих зв'язків між театрами України та країнами Карпатського Євросередині й Західної Європи. Сьогодні театр ляльок “Бавка” продовжує розвиватися та радувати глядачів новими виставами. Під керівництвом директора-художнього керівника Мирослава Петія творчий колектив театру, до якого входять заслужена артистка України Наталія Орешнікова, заслужений артист України Олександр Куцик, головний художник Паола Полуденна, керівник літературно-драматургічної частини Ніна Малишка та актори Світлана Кобзиста, Олена Пишка, Тетяна Сударева, Лариса Кривчик, Микола Карпенко, Андрій Опіок, Юлія Чеховська, Павло Проданюк, Олександр Беліков, Ярослава Яник, Дмитро Ємець, Анна Жубрик, Анастасія Стельмах, Арсеній Орос активно працює над створенням нових вистав, які б відповідали сучасним тенденціям театрального мистецтва. Театр постійно співпрацює з провідними режисерами та художниками, а також надає сценічний простір для реалізації творчих проєктів молодих митців.

Закарпатський академічний обласний театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Хоробре жабеня” – 6.10.1981

Автор: П. Висоцький; Режисер: М. Волошин

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Наш театр глибоко поважає культурне розмаїття Закарпаття, що відображається у репертуарі з 45 вистав. Ми віддаємо перевагу українським авторам, але також прагнемо задовольнити потреби національних меншин, включаючи казки народів світу. Ми вважаємо важливим збереження та сучасне осмислення унікальних фольклорних традицій Закарпатського краю. Ми прагнемо трансформувати ці традиції у мистецтво анімації, створюючи неповторні вистави, які відображають дух та колорит нашого регіону.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Про діяльність колективу вийшли друком вже дві книги-альбоми - “Театр граючої ляльки Срібної землі” (2015) та “Лялькове Закарпаття. “Інтерлялька” у фестивальному русі європейського театрального простору” (2018). У театрі з 2013 року ретельно ведеться літопис всіх подій колективу на платформі сайту <http://bavka.com/>

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Наш театр пишається своїм “Золотим фондом”, до якого входять такі знакові вистави, як “Принцеса Сtribунка” Ладислава Дворського, “Недотепа із Вертепа” Дмитра Кешелі, “Коняги” Ради Москові, “Лісова пісня” Лесі Українки, “Цирк Івана Сили” Олександра Гавроша та “Вечори на хуторі, або билиці про вічне” за мотивами творів Миколи Гоголя та інші. Ці вистави є взірцем високого мистецтва театру ляльок, поєднуючи в собі майстерність акторів, режисерів та художників. Також, ми активно розвиваємо екологічну тематику у нашому репертуарі, адже вважаємо її надзвичайно актуальною для сучасного суспільства. Мрією театру є створення вистави, яка б поєднала в собі кращі художні досягнення наших попередніх робіт, зокрема вистави “Недотепа із Вертепа”. Ми прагнемо до того, щоб кожна наша вистава була не лише розвагою, а й глибоким мистецьким висловлюванням, що залишає слід у серцях глядачів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми хочемо розширити спектр використовуваних технік анімаційного мистецтва, залучаючи до нашого мистецтва не лише дітей, а й дорослих глядачів. Наша мета – зробити театр ляльок не просто розвагою, а місцем для глибоких естетичних переживань та інтелектуальних відкриттів.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Ми мріємо про активну участь у міжнародному театральному просторі. Ми хочемо, щоб наш театр став амбасадором української культури, демонструючи світові свою унікальність та неповторність. Ми прагнемо до того, щоб наші вистави, зберігаючи національний колорит, викликали захоплення у глядачів з різних країн.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Наша найзаповітніша мрія – щоб Закарпатський академічний обласний театр ляльок “Бавка” продовжував своє існування, розвивався та надихав нові покоління глядачів і митців. Ми хочемо, щоб наш театр став своєрідним символом творчої сили нашого краю.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Головною мрією нашого театру є збереження та популяризація його багаторічної історії, що є невіддільною частиною культурної спадщини України. Для цього ми активно працюємо над створенням сучасного вебсайту на заміну технічно застарілого, який стане цифровим архівом, де буде зібрана вся інформація про діяльність театру, вистави, акторів та події. Окрім цього, ми прагнемо якісно задокументувати у цифровому форматі наші найкращі вистави, щоб зберегти їх для майбутніх поколінь. Це дозволить не лише зберегти історію нашого театру, але й зробити внесок у збереження історії українського лялькарства загалом. Також ми ретельно зберігаємо ляльки з минулих вистав, мріючи про створення

повноцінного музею, де кожен зможе побачити унікальні експонати та дізнатися більше про історію театру. На жаль, наразі ми можемо експонувати лише частину колекції через брак приміщення.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це не просто персонаж, а багатогранний інструмент виразності. Ми використовуємо всю палітру анімаційних прийомів: від традиційних ляльок до оживих предметів, масок та тіней.

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це результат кропіткої, але натхненної роботи всього колективу – від вибору матеріалу до кожної репетиції.

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це невіддільна частина театрального дійства, наша любов та підтримка.

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це завжди особлива подія, наповнена хвилюванням та очікуванням.

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це основа нашої творчої комунікації з суспільством, наш спосіб говорити сценічною мовою.

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – не лише вистави з “золотого фонду”, а й пам'ять про акторів-ветеранів та унікальна колекція ляльок у нашому

Київський незалежний театр ляльок "Равлик" — це команда лялькарів, котра їздить зі своїми виставами всією Україною та за її межами. Заснували його у 1995 році чотири професійні лялькарі: **Юрій Тітаров**, **Любов Міхня-Тітарова**, **Максим Кондратюк** та **Ганна Поляруш**. Перша подорож театру за кордон відбулася у 1999 році до міста Прага, де команда вперше взяла участь у фестивалі **International Festival of Marionette Art for Children** з виставою "Справжній тато". Ця вистава й сформувала команду театру. Команда почала працювати над п'єсою, адаптуючи її під власний стиль. Партнерів по сцені – ляльок – створив майстер **Віктор Нікітін**. Це була перша з ним співпраця, що триває й до сьогодні. А музику створив композитор **Юрій Шевченко**. Театр постійно співпрацює з колегами-лялькарями всієї України. Казки театру "Равлик" є в репертуарі державних театрів ляльок: у Рівному, Донецьку, Кропивницькому, Миколаєві, а також закордоном – у Паневежис (Литва). У 2014 році театр "Равлик" був ініціатором, організатором та одним зі спонсорів в проведенні IV Всеукраїнського фестивалю театрів ляльок "**Прем'єри сезону**". У 2020 році було засновано першу пересувну сцену театру ляльок "Равлик", з якою команда помандрувала Сходом та Півднем України з проектом "Кожен має право на казку" у 2021 році, здійснений за підтримки Українського культурного фонду та добровольців на платформі Спільнокошт (BigIdea). У лютому-березні 2022 року команда призупинила діяльність, оскільки **Юрій Тітаров** пішов у ТРО, проте вже у квітні-травні 2022 року команда почала їздити селами Житомирщини з благодійними виставами. А також здійснила проект з ГО GEN Ukraine "Равлик: Зелений Шлях до Мрії" за підтримки фонду "Ізоляція2". У 2023 році команда створила нову виставу за підтримки Українського культурного фонду "Гарбузик" за кіноповістю "Зачарована Десна" **О. Довженка**, з якою у 2025 році здійснює тур Україною. Наразі команда театру має такий склад: **Юрій Тітаров** – засновник театру, драматург, режисер, актор; **Любов Міхня-Тітарова** – засновниця театру, акторка; **Катерина Кравченко** – акторка; **Олександр Остроушко** – актор; **Олександра Тітарова** – продюсерка; **Олександр Андрушкевич** – художник; **Віктор Нікітін** – художник.

Київський незалежний театр ляльок
"Равлик"

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

**Театр було засновано у 1995 році, коли команда їздила з виставами-дублями з Київського республіканського театру ляльок. Проте перша власна вистава була створена у 1997 році.*

Вистава "Справжній тато"

Режисер і драматург: Ю. Тітаров.

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Це люди. Саме люди формують наш театр, його минула та майбутнє.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Наш театр має окрему полицку, яка так і називається – історія театру ляльок "Равлик". На цій полицці можна знайти зображення першої театральної афіші до ескізів ляльок, декорацій, першу печатку театру, перші квиточки, буклети із фестивалів, згадки про театр у газетах, журналах, запрошення, старі фото тощо. Це не тільки історія нашого театру, але й історія нашого формування, історія людей, які приходили до нас та йшли.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Театр ляльок "Равлик" ми часом між собою називаємо "ретро театр", адже ми створювали вистави в одному форматі: декорація, яка повністю закриває актора та переважно планшетна лялька. Тож, наразі наша команда тяжіє до нових форматів. Оскільки наш театр авторських, переважно всі вистави написані Юрієм Тітаровим, відповідно, наша наступна вистава буде на тему екології та збереження простору, у якому ми живемо і називаємо землю. Одним із натхненників до естетичної складової вистави є Хаяо Міадзакі. Уявімо, що це буде незабаром і вистава називатиметься "Свині". Проте, який це форма і ж ці свині є, дізнаємось, коли втілимо задум.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Що ми кращі казкарі України.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Що ми кращі казкарі в Європі.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Що ми кращі казкарі в світі.

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це колега

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це моральне та фінансове задоволення

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це бізнес-партнер

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це надія на краще майбутнє

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це фінансова стабільність

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це історія нашого життя

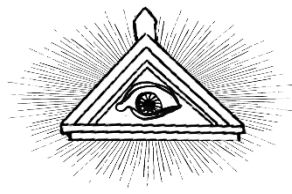

2001

Театр було створено 13 березня 2001 року з невеликого творчого об'єднання лялькарів. Зараз це повноцінний стаціонарний репертуарний міський театр ляльок зі своєю сталою трупкою та власною сценою. У театрі працюють як відомі на все лялькове товариство метри цього виду мистецтва, так і чудові молоді артисти. Приміщення театру розташоване на ж/м Перемога м. Дніпро. Це затишний зал, невелике фоє, які приймають маленьких глядачів кожні вихідні. Відчуття казки та чарівного таїнства оточує театр.

Дніпровський міський
театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Ай, да Буратіно!” – 2001 рік*

Режисер: М. Овсяніков

*вистава була випущена “в стіл” і чекала своєї сцени ще довгих 4 роки

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Обличчя театру – це його репертуар. Природа театру ляльок така, що на виставі має бути цікаво всім (від 5 років до 75), оскільки зазвичай до театру ляльок приходять сім'ями. У театрі йдуть вистави за авторськими п'єсами, часто заснованим на відомих літературних творах. Вони розвивають і виховують дітей.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

До 20-річчя творчої діяльності театру у 2025 році був відзнятий документальний фільм “Як все починалось...” про історію створення театру, що є для нас важливою нематеріальною спадщиною.

<https://youtu.be/MX6KBZhkfXU?si=bHc7XqvbVVKAE8-n>

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Театр мріє про виставу “Принц та ластівка” за Оскаром Уайльдом.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Наша ціль – нове приміщення театру в більш зручному місті для відвідування.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Повернути мистецтво театру ляльок до приміщень театру ляльок...

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це партнер, а не інструмент

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це засіб донести думку у цікавий спосіб

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це джерело натхнення

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це ще один шанс зазирнути за обрій безмежного всесвіту мистецтва театру ляльок

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це візитівка нашої творчої ідеології.

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це привід згадати якими молодими ми були...

2014

15 жовтня 2014 року в Черняхівському районному будинку культури вийшла вперше вистава в жанрі театру ляльок "Поросятко Чок" М. Туровер та Я. Мірсакова. Режисером вистави став 14-літній Нікіта Перцев, який з допомогою працівників будинку культури почав створювати місцевий театр ляльок. Початково до трупі входило 6 акторів: Мирослава Кушнірук, Ілона Свірська, Алла Цуд, Оксана Фещук, Світлана Новицька та сам Нікіта Перцев. Взимку 2015 року виходить вистава "Зачарована рукавичка" І. та Я. Златопольських, а в 2016 р. – "Івасик-Телесик" за мотивами української народної казки. В тому ж таки 2016 році трупа театру вперше вирушила на гастролі по Черняхівському району, де представляла глядачам "Івасика-Телесика". З 2017 по 2021 рік театр ляльок не функціонував у зв'язку з отриманням вищої освіти в Харківському національному університеті мистецтв імені І.П.Котляревського засновника театру ляльок Нікіти Перцева. У 2021 році Н. Перцев прибуває назад до смт. Черняхова і продовжує свою діяльність та розвиток лялькового мистецтва у громаді. Першою прем'єрною виставою вже дипломованого спеціаліста стала новорічна казка "Бабусин козушок". 1 червня 2022 року Черняхівський театр ляльок представив нову виставу "Коза-Дереза" і в продовж року об'їздив усю Черняхівську ОТГ і зіграв її понад 50 разів. У виставі брали участь троє акторів: Мирослава Кушнірук, Наталя Васильченко та Нікіта Перцев. Впродовж 2022-2024 років Черняхівський театр ляльок поставив 8 вистав: "Коза-Дереза", "Івасик-Телесик", "Моя, Попелюшко!", "Вертеп", "Чи справді, ми будемо завжди?", "Одного дня в Африці", "Лускунчик та Мишачий король", "Ти, я і Лялькар", "Вечір проти Івана Купала". Наразі у складі трупі нараховується 7 акторів: Мирослава Кушнірук, Наталя Васильченко, Нікіта Перцев, Дарина Горпинич, Руслан Кулеша, Світлана Дідківська, Анастасія Бабкіна.

Черняхівський театр ляльок

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Поросятко Чок” - 15.10.2014

Режисер: Н. Перцев

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

Колектив нашого театру постійно працює над удосконаленням своєї майстерності, впроваджуючи нові підходи та ідеї у свої постановки. Ми прагнемо популяризувати українську культуру та традиції через свої вистави, знайомлячи глядачів з національними літературними доробками. Також наш колектив сприяє розвитку естетичного смаку та моральних цінностей у дітей та молоді, використовуючи лялькове мистецтво як засіб навчання та виховання. Черняхівський театр ляльок активно бере участь у житті громади, організовуючи благодійні вистави та заходи для різних верств населення, зокрема дітей з особливими освітніми потребами, сімей, які потребують соціальної підтримки, та внутрішньо переміщених осіб. Успіх театру забезпечується згуртованістю колективу та високим рівнем професійної підготовки його учасників.

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

Ми маємо власний архів, в якому містяться фото та відео вистав (репетицій), збережені тексти п'єс, афіші, оцифровані нагороди, та найголовніше - це наші ляльки з перших вистав.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

Наша мрія це створити чималий вечірній репертуар для дорослого глядача за п'єсами як українських, так і закордонних авторів. Мрія, а скоріше наша ціль, це такі вистави “Медея” (Ж. Ануї), “Скляний звіринець” (Т.Вільямс), “Король Лір” (В. Шекспір).

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Ми хочемо, щоб через п'ять років наш театр був відомий не лише у Черняхіві, а й далеко за його межами. Щоб про нас говорили як про творчий осередок, який вражає якістю своїх вистав, глибокими сюжетами та щирими емоціями. Ми прагнемо, щоб наш театр був відкритим для всіх – для дітей, дорослих, людей з особливими освітніми потребами. Щоб він не просто розважав, а й навчав, допомагав дітям розвивати емоційний інтелект, цінувати мистецтво та відкривати нові грані світу.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Через десять років Черняхівський театр ляльок – це не просто місце для вистав, а справжній культурний центр. Ми прагнемо, щоб наш театр став символом творчості, натхнення та високої мистецької якості, де кожна вистава — це подія, що залишає глибокий слід у серцях глядачів. Ми хочемо, щоб про наш театр говорили як про простір, де народжуються нові ідеї та розкриваються таланти. Ми мріємо про власний фестиваль театрів ляльок, який об'єднує колективи з різних куточків України та світу. Через 10 років ми бачимо наш театр сучасним, технічно оснащеним, комфортним для глядачів. Ми маємо професійну сцену, якісне звукове та світлове обладнання, інноваційні декорації, що роблять наші вистави ще більш захопливими.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Через 50 років ми хочемо, щоб Черняхівський театр ляльок став не просто театром, а легендою. Щоб він був гордістю не лише Черняхова, а й усієї Житомирщини. Ми прагнемо, щоб його ім'я асоціювалося з високим лялькарським мистецтвом, новаторством і традиціями, які передаються з покоління в покоління. Ми бачимо театр як сучасний мистецький центр із власним історичним надбанням, де зберігаються архіви вистав, найкращі ляльки та декорації, що стали частиною української театральної спадщини. Ми хочемо, щоб через 50 років люди говорили: “Черняхівський театр ляльок – це не просто театр, це справжнє диво, яке триває вже півстоліття”.

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Це створення Музею історії Черняхівського театру ляльок. Ми хочемо зберегти та передати наступним поколінням історію, традиції та досягнення театру, щоб кожен міг доторкнутися до чарівного світу лялькового мистецтва.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це друге “я” актора

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це можливість
пережити нові емоції

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це головний критик

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це паросток
натхнення, що проростає в серцях глядачів

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це сад, з
неповторними плодами мистецтва

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це коріння, яке дає силу
й основу для розвитку, зберігаючи традиції.

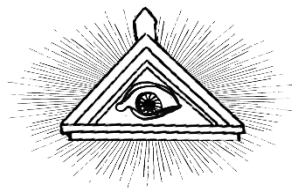
2019

У 2019 році команда натхненних однодумців-лялькарів завітала в Харківський планетарій, і розпочався проєкт “театру під зоряним небом” - лялькові вистави на довшола космічну тематику: “Аеліта” за О.Толстим 2019, “Маленький принц” за Антуаном де Сент-Екзюпері 2020, “Соляріс” за Станіславом Лемом 2021. Після повномасштабного вторгнення рф в Україну “Театр Тетра” став мандрівним волонтерським проєкт з 2023 року, граючи в Харкові безплатно в безпечних просторах-укриттях лялькові вистави: “Ім’я шепоче вітер” за поезіями Федеріко Гарсія Лорки 2023, “Комета прилітає” за повістю Туве Янссон 2023, “Синій птах” за мотивами Моріса Метерлінка 2024, а також відновлені вистави “Маленький принц”, “Соляріс”. Творча група: В. Сідак, І. Квітковий, В. Темченко, О. Одокієнко. Технічна підтримка: Р. Губарєв.

Творче об'єднання

“Театр Тетра” м. Харків

ПЕРША ВИСТАВА ТЕАТРУ

“Аеліта” – 7.12.2019

Режисура, сценарій, ляльки, сценографія: О. Одокієнко

ЦІННОСТІ ТЕАТРУ

мрії, ляльки, театр, космос

ЯК ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ТЕАТРУ

ведемо сторінки в соціальних мережах, зберігаємо архів записів показів вистав та репетицій, фотографій, афіш вистав, роздруковуємо фотографії.

ПРО ЯКУ ВИСТАВУ МРІЄ ТЕАТР

фантастичну виставу за сучасною українською драматургією.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 5 РОКІВ

Прагнемо вижити в Харкові та волонтерити з ляльковими виставами до Перемоги, повернутися під дах Харківського планетарію (або знайти інший простір) та грати лялькові вистави під зоряним небом. Отже, хочемо, щоб театр вижив та мав стабільну безпечну локацію для показів та зберіг свого глядача.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 10 РОКІВ

Хочемо, щоб “Театр Тетра” був цікавим та затребуваним комерційним ляльковим проєктом зі стабільною командою, якісним репертуаром, активним глядачем, ляльково-лялькарськими подіями.

ЩО МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ПРО ТЕАТР ЗНАЛИ ЗА 50 РОКІВ

Бажаємо стати театром, який зіграє лялькові вистави на іншій планеті

ЯКА НАЙБІЛЬША МРІЯ ТЕАТРУ З ОГЛЯДУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТЕАТРУ

Вижити в Харкові, дожити до Перемоги і розвиватися далі.

ДУМКИ **ПРО**
ПРОФЕСІЙНЕ

ЛЯЛЬКА ДЛЯ ТЕАТРУ – це невіддільна творча одиниця, частина команди, наш матеріальний провідник у світ одухотвореної фантазії, офіційний представник в чорному кабінеті

ВИСТАВА ДЛЯ ТЕАТРУ – це нова подорож до ірреального світу

ГЛЯДАЧ ДЛЯ ТЕАТРУ – це найважливіший партнер та співтворець

ПРЕМ'ЄРА ДЛЯ ТЕАТРУ – це народження та відкриття нової планети

РЕПЕРТУАР ДЛЯ ТЕАТРУ – це наш скарб

ІСТОРІЯ ДЛЯ ТЕАТРУ – це наш шлях, яким йдемо зараз разом, джерело натхнення для майбутнього, і врешті, наш слід, який залишиться після нас

Громадська організація "Український національний центр Міжнародної спілки діячів театру ляльок "УНІМА-УКРАЇНА" висловлює щирю подяку за допомогу у створенні цієї події:

Всім театрам, які долучилися із наданням відповідей

Житомирському академічному обласному театру ляльок

Харківському державному академічному театру ляльок імені В.А. Афанасьєва

Запорізькому академічному обласному театру ляльок

Львівському академічному обласному театру ляльок

Івано-Франківському академічному обласному театру ляльок ім. Марійки Підгірянки

Хмельницькому академічному обласному театру ляльок

Волинському академічному обласному театру ляльок

Рівненському академічному обласному театру ляльок

Чернівецькому академічному обласному театру ляльок

Закарпатському академічному обласному театру ляльок

Київському незалежному театру ляльок "Равлик"

Дніпровському міському театру ляльок

Черняхівському театру ляльок

Творчому об'єднанню "Театр Тетра"

Спікерам/ам панельної дискусії:

Тетяні Стефінів

Уляні Мороз

Вадиму Хаїнському

Олександрі Тітаровій

Львівському академічному обласному театру ляльок за гостину та надання локації для розмови

Україна

Глібу Тюпіну

за дизайн буклета та збереження історії цієї події